

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΙΒΑΝ ΤΟΥΡΓΕΝΙΕΦ

Τὰ πλεύτη τοῦ Ρώσου μυθιστορίογράφου. Ἡ γνωριμία του μὲ τὴν Παυλίνα Βιαρτών. Ἡ ἐγκατάλειψί του. Πᾶς τὴν ἔξαντα συνέντησε. Ἀνέραστες καὶ περιφρόνημένος. Ἡ κέρη του. Τὸ μυστικὸ τῆς γεννήσεως της. Τὸ παράπονο τοῦ συγγραφέως, κτλ.

ΜΕΓΑΛΟΣ Ρώσος μυθιστοριγράφος 'Ι-
βάν Τουγκίνεας ήτανε πολύ πλούσιος-
ελχή πλέοντα κτήματα και χιλιάδες χω-
ρικάνων δουλοπαροϊκών -και ή οικονομική
άνεξαρτησία του τού δέπτεται να κάνει
χρονιά ταξεδίων στο διεπεριφορικό.

Στα 1864 θρισκόταν στη γεωμανική λουτρόπολη Βάδεν - Βάδεν. Τότε γνωστές με τό γνωστό συγγραφέα και δημοσιογάφο Λουδοβίκο Βιαντρώ¹ - το συνεργάτη της Γεωργίας Σάνδρης² - δύο ποιοι
διαγκάστηκαν νά δύγκαταλεύτην την πατρίδα του γιά τά ακραιψηνή δημοκρατικά φρονημάτα του και νά αποτελούσθη στη Γεωργία.
Έκεινο δύο που έκαναν το διατρόπο σπουδαϊκό στα μέτα το θο Τουργένιεφ, ήταν τό δια είχαν γυναίκα του την Παυλίνα Γκάρδια, την περιφόρια μαδό, ή δύοισα υπήρξεις ό πρωτος έρωτας του Τουργένιεφ. Πιο νά καταλάβεται μόνος καλύτερος τη δημητρία μας, είναι μάναγχην σάς πούμε δύο - τριά λόγια για την καταγωγή της γυναίκας αύτής και νά σάς μεταφέρουμε συνάμα είκοσι χρόνια πιστό.

Η Παυλίνη Γκάρδια ήταν Ισπανίδα, διδελφή της περιφέρειας δουόμος Μαλμπράν, πού είχε άναστασώνει τὸν κόσμον κατά τὸ πρώτον ήμισυ τοῦ παρελθόντος αἰώνος. Ήμορροφή έξαιρετικά δὲν ήτανε. Μά είχε γλυκιά φωνή και μεσοφωνή τὰς μάταρας χαράζει στοὺς διηδούς, με τὴν παράξενην λάμψην μάυρον ματιῶν της. Καθ' δι-
λο τὸν χειρόνα τοῦ 1846, ὁ Ἰβάν Τουγγένιεφ εὐθύνης ν' ἀπολαύ-
ση τὴν ενίσοις της. Γην ἐποηήσειν ή Παυλίνα ήταν μίενθεση
και ήλικιας παρούσα έξει δῶν, δο Τουγγένιεφ δὲ μόλις είσιστο ήσσεν.
Φανεταί δομός πώς η Παυλίνα δὲν στάθηε για τὸ ρώσο-
σι μυστιστοριογάρφο απλάνα ἔνα περαστικό ἐφωτικό κα-
πό του. Τὴν ἀνάπονο μὲ τὰ σοστά του, και διατάν ακό-
μη έξειν τὸν παράποτος—μὲ τὴν έλαφρότητα και τὴν
ἀστάθεια ποὺ καρακαρήζουν γενικάς τὶς γυναικεῖς τοῦ
ἐπαγγελματούς της—για νό πετάξει, ὁ ἀλλού ἀγκαλιά.

Τα χρόνια περνούσαν. Ή Παύλινα γνώρισε πολλούς φίλους οι και ο Τουργένιεφ πολλές φίλες. «Ένα όμως ή πρώτη είχε λησμονήσει τὸν Ἰάβαν, ο δὲ Ίαβαν δὲν μπορούσε νά την πληρώσῃ μὲ τὸ ίδιο νόμιμα ἀδιαφορίας ἐπειδή, ἐπαναλαμβάνουσε, τὸν εἰκε σκλαβώσει η θεμηλιστική υδωροφάτις.

Στὸ μεταξὺ, ἡ Παινίλινα Γκάρδια ἀφοῦ γύρισε δύο
σχεδόν τὸν κόσμο, μαζεύοντας διώνυσον καὶ ἐρωτικὰ¹
γράμματα, κατέληξε στὸ Παρίσιο, διποὺ παντρεύθηκε τὸ
Ουδούβρικο Βιαριτών. Κ' ἔτος νητεοῦ ἀπὸ χρόνια πολλά,
δ' Ἰάνα, δύος γράφουμε παραπάνω, τὴν ἔναντιώσεω
στὸ Βάδεν-Βάδεν στὰ 1864, παντρεμένη πειτεῖ, καὶ μὲ δυο
χόρες.

Ούρανος. "Ο Ιβάν Τουργένειφ έπιασε όμεσως φιλίες με τὸν δάντον της κ. έγινε πολὺ σχετικός στο οπινό τους. "Ο Βιαροτών ήταν καθευδωσαμένος από τη συντροφιά των άρσοσσων συγγραφέως—πού είχε γίνει ηδή διάσημος στὸν κόσμο—και τῶν παρακαλοῦσιν ω̄ κρατάρι συγχών συντροφιά στὴ γυναικά του καὶ στὶς κόρες του γιὰ ἔχονταί τη στενοχώρια τῆς ἀναγκαστικῆς ἔξοδου τους.

Την ἐποχὴ αὐτὴ τὸ Τουργένειον ήτανε πενήντα ετῶν, πολὺ κα-
τοβεβλημένος καὶ χουσαμένος. Μάτσος, η καρδιὰ τὸν χυτουρούς
ἀκόμα δυνατά γὰ τὴν Παύλινην. Και δὲν ἔσουσι βέβαια αἱ ἁνα-
πτηθῆκαν. Τὸ μόνον θετικὸν είνει πώς ὁ μὲν Ἰηρᾶς ἔξακολουθούσας
τὰ λατρεύων καὶ νὰ ἐκβιάζῃ τὴν ὡμορφιὰν καὶ τὸ ταλέντον τῆς
Παύλινης, ἐνώ τη Παύλινη εἰχε τὴν κχειρότερην ίδεαν γὰρ τὸ λογο-
τεχνικὸν ἐργον τοῦ μεγάλου μυθιστοριογράφου ...

Στὸ Βάθεν — Βάθεν, ἡ Παυλίνα Βιανγκτά ἐξακολουθοῦσε νὰ μίνη συναυλίες. Ο 'Ιρβιν Τουργένεφ δημόφιλα λιπυρέστα για όπερες-μάτι, εἶκεν τὰ μελοπούσας. Τὴν ίδη ἀκήπη παίχθικε στὸ παρόδοφαρα, τῆς Καρλσρούης μιὰ όπερεστα τῆς Παυλίνας, ἡ δόπια εἰ-σιτήρια πάτονταχι. Ο 'καπηλεός δ τουργένεψ κόπτενται να το-λαΐζηται μὲτ' ἑκατὸν του.

ασγάλη και διά είνα.

— Δίκιο ἔχεις γέρω - Παπούσκα, ἀπάντησεν ὁ λύκος. "Ακουει τοῦτο:

— Στάσου, τοῦ εἰπεν ὁ Σκαντζόχοιρος καὶ δὲν τελείωσα ἀκόμα.
Ποτὲ ἔνας μπουνταλᾶς δὲν πρέπει νὰ κάνῃ ἐπιχειρήσος μαζὶ μὲ
ταπέραν τετραπρασμένο!...”Ο μπουνταλᾶς πάντα θ’ ἀδικηθῆ καὶ ὁ
ἴκιντος θ’ ἀγανακτᾶται νῦν κατανόησον!...

ένευσον ον αναγκασθή να γίνη κατεργάρος ...
Ο λύκος να σχηματίστει και έψυξε. Κι' από τότε οι λύκοι, κόβου-
ντα σταφύλια και τις αφίνους στών
Ξανθεδοχίσων τις φωλήδες και δύν
ανασυρθείσαν πωλή μάλεπο-

Θες και μουνάβια.

κοχαρμένο λιμπρόσττο τουν, στό διευθυντή της όρχηστρας, στό σκηνόθετή τουν θέάτρου, σ' όλον τον κόσμο γενικώς—χωρίς να τοιλιμήσει στη στοά και για μας στηγυμή να σκεψθῆ μή ποτέ νήσειν μουσική της Παυλίνας να ήταν η κυρία μάροκη της μάτοτικας! Τέτοιο πρόγ-μα δὲν μπορούσε νά περάσει απ' τό μαλακό του έρωτανένου Τουργ-γένινεφ, που είχε την ίδεα ότι η Παυλίνα ήταν η μεγαλειόδεα μου-σουργάνη των αιώνων!...

Θελει τώρα να μαυεται με τη νομίμη πληρόνη η πλανήσει την υπερβολή και άδικως λογάρηση έκτιμηση που αισθάνοταν δ' μεγάλος μιθιστοριογράφος για την μουσική ίδωσσα της;; „Απλούστατα : ενδικες δόλα τα μιθιστορήματα και τά δηγήματα του κρύψη, σαχλά κι 'άνοντα !!.. Τό τρομερό δέ με τον Τουγγένιεφ ή-τιαν το δεί έτερον στα σοβαρά την... κριτική της φύλσης του και τὸν έπιαν μαρόν απελπισία δταν την ἀκουγενά τοι λέη πώς δὲν ἔξεις τίποτα !!!...

Μὰ τὸ ἀρδθο μας αὐτῷ φέρουσαν τίτλο «*Η Κόρη τοῦ Τονεργάτεω*», καὶ ίσως πολλοὶ ἀναγνῶσται μας ν' ἀρχίζουν νὰ ἀδημονοῦν μὴ βλέποντας νὰ μπαίνῃ ἀκόμα στὴ σκηνὴ τὸ πρόσωπο αὐτό.

Επίτιμα παραπάνω τοῦ ή Παυλίνη Βιαντού είχε δύο κόρες, οι οποίες λέγονται Κλαυδία και Λουΐττα. Ο Τουργενίεφ τις ἀγάπησε και τις δύο τραβάλλαι και παντού δύον βιαζόταν ἔξθεταζε τὰ προσόντα τους, τις χάρες και τὴν ώμοφριά τους. Τὸ παράξενο δῆμος είναι πώς ἡ Λουΐττα δὲν έγινε ἀγαπότας δύο τὴν Κλαυδία. Και τούτῳ γιατὶ νὴ Κλαυδία ἦταν κόρη του, καρδιές τῶν δραστών σχέσεων καὶ συνάντησης τοῦ πατέρα της είναι παραπάνω τὴν Παυλίνη Γκάστρι.

Νομικώς, βέβαια, ή Κλαυδία ήταν χώρη του Λουδοβίκου Βιεν-
τώ, πραγματικά δώμας ήταν του Ιβάν Τουγγένιεφ.
Τότε λεπτό αύντος μυστικού δέν το είχε μάθει νή Κλαυ-
δία, η οποία ούτε καν είχε υποτεωνθεί πώς ήταν κό-
ση ένδις άνθρωπου για τόν όποιο δέν είχε και πολὺ^π
κεγάλη ίδει !

Τί τρεμοφή δε σύμπτωσι! Την ίδια περιφόρνησην
καὶ ενδικάσεις διατηρεῖται από την Παύλινα, τῇ μόνῃ
γυναικά που ἀγάπησε πραγματικά στη ζωή του τὴν
εἱρίσκει καὶ από τὴν κόρην τούτου... Φαντάζεσθε συνε-
πώς τὸν πόνον τοῦ τρεμεροῦ αὐτοῦ ποιητῶν!...

Τό γεγονός αύτού—πώς ή Κλαυδία Βιαριτών ήταν κόρη του Ιβράν Τουργενίεφ—έπιστολοι ήθη σχεδὸν ἐπιστήμων υπέστησεν, άπό το δάστα του μεγάλου συγγραφέων, άπό το διάστιτο ημερολόγιο του και άπό περικοπές ωρισμένων ἐπιστολῶν ποιήσεις στείλει σὲ μερικοὺς ἐμπίστους φίλους του. Τότε μονάχα μπόρεσε νὰ καταλάβῃ ὁ κόσμος ποιὰ ήταν ή κρυφή ἀσθενεία ποιὺς ἔφερε τὸν Τουργενίεφ πρόσθια σὲν τάφο άπό μαρασμό. «Ηταν οὐαὶ πελατίας του, ἐπειδὴ τόν περιφρονούσανε—αὔστην, τὸν διάστημο μυθιστοριογράφο! —ή γυναικα ποι τόσα μάγαπούσας και ή κόρη του, ποιù δὲν ήξερε πώς ο ἀνθρωπος τὸν

N. Αδαμάντεος

АНЕКДОТА

Ο ΜΙΣΟΓΥΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΙΨΕΝ

Ο διάσημος Νορβηγός δραματουργός 'Ερικίος 'Ιψεν δὲν φημίζοταν για τη μεγάλη συμπλοκή του πρός τὸ ὄρασιο φύλο. 'Απενναντίς : δέν δῆψεν νά ιουν διαφηγή εἰκασία που θὰ μπορούσε νά κατακρεωνώσεις τάς θυγατέρας τῆς Ενδα.

"Οταν ήταν νέος, έργαζόταν ώς βιητός φαρμακοποιού στὸ φαρμακείο μάκρια νορβηγικής πόλεως. Μιὰ μέρα, μπήκε στὸ φαρμακείο ἔνας χωρικός καὶ παρθυγιεῖς δύο φάρμακα, τὸ ἐδώ για τὴν ἀγέλαδα του καὶ τὸ ἀλλο για τὴν γυναικό του. Τὸ παρθυγεῖο δὲ πάντα πάχε τὰ δύο αὐτά... πλάσματα εἶχαν προσβληθεὶ ἀπὸ τὴν ίδια ἀρρώστωσιν! Ο 'Ογεν' ἔκανε τὴν συνταγὴν κ' ἔδωσε στὸ χωρικό, τὰ φάρμακα λένοντά του:

— Τὸ νῦν σου νὰ μὴν κάνης λάθος. Οἱ δόσεις εἰναι κανονισμένες. "Αγή μια πάρη τῇ δόση τῆς δλῆς μπορεῖ νὰ πάθῃ μεγάλο κακό. Κοίτα, λουκόν, νά μη συμβῇ τίποτε στρί... μνελάδα σου!"